

Mishandling av fanger i Turnhallen.

Mishandling av fanger.

Nå synes jeg det burde bli slutt med videre avisskriveri for å forsøke å svarte til min sønn Kjell.

Det er vel meget få her i distriktet som i den grad som han er satt inn i kampen for Norges frigjøring.

Efter avisartiklene å dømme kan neppe «Varden»s redaksjon, Hjemmefrontmann fra 1940, Arås jr. William Gravklev eller Ivar Leonardsen ha stått i de første rekker i frigjøringsarbeidet. Artiklene rober nemlig helt mangel på forståelse av situasjonen som var følgende.

Mens krigen ennå pågår og de mest aktive hjemmestyrker dag og natt går med livet i nevene under sitt farlige arbeide, plyndrer 2 forbrytere hjemmestyrkenes hovedkvarter både for våpen og annet utstyr (en forbrytelse som det var dødsstraff for). 2 dager senere blir hytten, hvis eksistens så å si var ukjent, omringet av en tysk styrke, og de 4 hjemmestyrkemenn som var i hytta ble forsøkt likvidert.

Hjemmestyrkene hadde en til visshet grensende mistanke om hvem de 2 norske plyndrere var, men opptatt så å si natt og dag som de var med kamphandling, sabotasje, våpenmottaking og våpentransport, gikk det noen dager før de fikk anledning til å sikre seg dem. Et par dager før fangepelsen, kom kapitulasjonen.

Imidlertid var forholdene dermed ikke fredelige, som de er i dag. Der rådet framleis faktisk en slags krigstilstand. Tyskerne var framleis fullt bevestnet og ikke engang samlet i samleleire og må fryktet framleis for loka-

le kamper iallfall, vel bevestnede nazister streift rundt i gruppevis og enkeltvis og truet med å forsvare seg til siste skudd, skudd falt også og menneskelig gikk tapt. Samtidig var hjemmestyrkene opptatt døgnet rundt med arrestasjoner av landsvikere og kontroll av tyskerne.

De mest aktive hjemmestyrker var gjennom år blitt vennet til øyeblikkelig kamphandling og hadde nå for seg to karer som de var så å si helt sikre på hadde plyndret deres hovedkvarter og som de også hadde grunn til å tro hadde angitt stedet til tyskerne og derved utsatt deres kamerater for livsfare. Karene nektet imidlertid begge deler. Der var på den tid ikke megen tid til parlamentering og dikkedering. Tiden var så opptatt at det kunde gå flere døgn uten søvn. Da forbryterne nektet brister tålmodigheten og noen neveslag falt, hvoretter plyndringen også tilslås.

Det kan se brutalt ut nå, når forholdene er fredelige og rolige, at en forbryter ble slått, men jeg lurer på hvor mange av aviskritikkerne vilde ha handlet meget mer human mot en landssviker, hvis de i årevis hadde hatt hjemmestyrkenes påkjennning ved stadig å være ettersrebt av tyskere og norske forredere, så de alltid måtte være parat til øyeblikkelig aksjon.

På meg virker avis-skrublernes forsøk på å tilsvarte en ung patriots rykte mer ondsinnet enn den behandling forbryterne fikk.

Staal Eggen.

Bes opptatt i de andre aviser som har behandlet saken.

Hr. Ivar Leonardsen.

Ad: Deres åpne brev til hr. Kjell Staal Eggen.

De tar feil hr. Leonardsen! Den «brede hjemmefront», som De nevner, er ikke blitt spurt til råds. Var den det blitt, hadde vi nå antagelig vært kvitt hele nazibanden. Og vi hadde kunnet nyte vår avis uten stadig å støte på kvalme inserater til forsvar for forbryterne skrevet av nazivenner.

Skien 1. august 45. S. N.

Hvor står vi?

I Skiensfjordens Presse finner vi følgende som vi tillater oss å gjengi.

Herr redaktør!

Det var ikke så lite av en skuffelse å lese Deres redaksjonelle artikkel i Skiensfjordens Presse tirsdag med titelen «Så kom to lømler». Jeg hadde ventet at De i Deres kommentar til mishandlingen av fangene på Turnhallen hadde tatt et greit, klart og utvetydig standpunkt mot den urett, det maktmisbruk og de voldsmeder som her på en uhyggelig måte ble lagt for dagen. Men De gjorde ikke det. Deres artikkel må nærmest oppfattes som et forsøk på å unnskyldte og forsvare de utslag av uforfalsket nazistisk mentalitet vi her har vært vitne til. Jeg hadde ikke ventet å finne sånne betraktninger i Høires egen avis i Telemark. Her er det ikke et enkeltstående «forståelig» eller «forklarlig» tilfelle det gjelder. Det er en prinsippsak, selve fundamentet for vår kamp. Enten står vi på rettsstatens grunn eller vi gjør det ikke.

Jeg hadde nær sagt: det var lett å være god nordmann under krigen. Vi opplevde nazismens martyrium hver eneste dag. Vi var aldri i tvil om hvilke idealer vi måtte stå eller falle på.

Det er vanskeligere nå. Nå skal vi virkelig prøves. Nå skal det vise seg om vi holder mål. Eller om nazismen allikevel har seiret — gjennom oss.

Vi greide krigen. Men det er et spørsmål om vi greier freden, hvis de beste blant oss svikter. Det er en alvorlig sak at fylkets største høireavis er med å bryte ned respekten for norsk lov og rett.

Sven Bischoff Riis.

Er de norske straffelovene allfor humane?

Jeg er hjertens enig med Vardens redaktør når han hevder at det ligger faretruende nær å forveksle mishandlingen av de to fangene i Turnhallen med Gestapo-metoder.

Men det fins dem som visstnok er av en annen mening. De tenker slik i denne saken: Jo, gu-bevars, selvfølgelig er det galt å mishandle varetektsfanger, selv når det dreier seg om de

da skulde det nok vise seg at de humane norske straffelovene er et fullgyldig uttrykk for det norske folkets rettsoppfatning. Da vilde det kanskje også vise seg at de to landssvik-anordninger i deres nåværende form ikke vilde bli tålt.

Idag kjemper to diametrale livssyn mot hverandre om makten over det norske folk — på den ene siden det kristne livssynet som er barmhjertighetens evangelium og gir avkall på vold og tvang i enhver form, på den andre siden det hedenske livssynet som krever øye for øye, og lærer at makt er rett.

stats
da s
ikke
stats

Gull
august
og fru
sund
gamm
sin til
Fruen
år gar
sko en
har 3
en da
Av be
grele
mange
dem p

Mø
på

Und
tok be
ved S
i bil o
av ste
Det
den b
bøen
der. D
må for
ning s

plikt,
barm
del o
jeg h
lei f
skutt
stå a
ger
sa de
det v
ble i
det o
ste